

El dret a decidir

A partir de la gran manifestació de l'Onze de Setembre passat, s'ha trastocat el full de ruta de les institucions i de totes les forces polítiques. La societat catalana, en tot el seu ventall, més enllà de resignar-se, va dir prou i va donar un gran impuls d'exigència nacional, que obliga a escoltar i ha de servir perquè el poble de Catalunya pugui exercir democràticament el seu dret a decidir. I sembla que, en aquesta ocasió, l'esgotament no serà la causa del tancament d'aquest episodi, de manera que és indispensable una gestió acurada i seriosa de tot aquest procés per arribar a un bon final.

No sembla que aquest sigui el camí encetat pel govern de CiU i pel govern del PP, ans el contrari, ja que des d'aleshores no s'observen intencions de rebaixar el to de l'enfrontament que es fa palès a nivell social, econòmic i fins i tot personal.

Només cal fer un recorregut pels distints dials de la radio o pels múltiples canals de TV, –siguin de titularitat pública o privada, siguin de Catalunya o d'abast estatal– que es fan ressò d'idees, comentaris i exabruptes de tot ordre, –a veure qui la diu més grossa– provinents dels representants de les nostres institucions, que, majoritàriament, lluny d'informar, esdevenen veritables provocacions en una i altra direcció. Declaracions i accions molt distants de la indispensable cura i prudència que requereix el moment actual.

Cal tenir present que l'esclat de l'Onze de Setembre s'emmarca en uns moments de crisi econòmica i financera molt greu, la qual, abans d'aquella data, ja havia fonamentat l'adopció de greus polítiques d'austeritat, generadores de més recessió i de més atur, acompanyades de mesures privatitzadores dels serveis públics que posen en perill fites irrenunciables de l'estat del benestar i drets bàsics dels ciutadans, que van ser la causa, i ho són encara, de grans mobilitzacions al carrer, les quals no han estat considerades ni escoltades, i que també s'haurien de canalitzar a través del dret a decidir.

Es per això que els sindicats, el 7 d'octubre, y amb el lema de "S'ho volen carregar tot, hem d'impedir-

ho" manifestaven que: "A Catalunya patim una doble discriminació. La d'un govern que ha fet de les retallades la seva bandera i la d'un govern de l'estat que, com sempre, en els seus pressupostos ens maltracta com a país. Aquests dos greuges són confluents i per això no eximim a cap dels nostres governants de la seva responsabilitat." S'ha reduït el nombre de mestres i ha augmentat el nombre d'alumnes; s'han incrementat les llistes d'espera quirúrgiques en un 43%; s'ha retallat la protecció social; llicenciats universitaris treballen sense relació laboral pel 75% del salari mínim; s'han reduït el salari dels treballadors públics; s'ha retallat els drets laborals y l'accés al sistema públic de salut, entre moltes altres mesures.

Els efectes d'aquestes retallades sobre l'economia, sobre les desigualtats socials i sobre la pobresa han sigut devastadors: El govern de Catalunya, en dos anys, ha retallat els serveis públics però ha incrementat el deute públic un 24% i l'atur s'ha incrementat passant de 557.000 a 632.000 persones sense feina. Amb el govern d'Espanya, a Espanya hi ha 1,7 milions de famílies amb tots els seus membres adults a l'atur. Les famílies han perdut en un any el 18,4% del seu patrimoni (informació del banc Credit Suisse), la pèrdua més elevada de la UE. La diferència entre el 20% més ric de la població i el 20% més pobre ja és la més elevada de la UE. Mentrestant el frau fiscal i les comptes xifrades de 600 concitadans en el banc suís HSBC sumen més euros dels que necessitem per sortir de la crisi.

Les institucions i les forces polítiques han d'escoltar el clam de la ciutadania creant els escenaris perquè el poble pugui exercir el dret a decidir sobre una nova relació amb Espanya y sobre tots els assumptes que esdevenen l'element basal de l'estructura política, social i econòmica del país. Els actuals governs de Catalunya i d'Espanya ens han fet més desiguals y més pobres. Ens han desposseït, sense consultar-nos, d'uns drets que ells consideren privilegis.

Emili Ferrer Inglés

Papereria = Merceria

Can Ferrer

Crta. Barcelona, 100
08187 Sta. Eulàlia de Ronçana
Telf/Fax 938446417
canferrer@hotmail.com